

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna — Wykładnia art. 168 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Odliczenie podatku VAT zapłaconego przez podatnika za dostarczone mu towary, jeżeli są one wykorzystywane na cele jego opodatkowanych transakcji — Prawo spółki, której główna działalność polega na wynajmowaniu należącej do niej nieruchomości, do odliczenia podatku naliczonego w związku z nabyciem innej nieruchomości, która nie została jeszcze oddana do użytkowania w działalności zawodowej owej spółki

Sentencja

Artykuł 168 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej powinno się interpretować w ten sposób, że podatnik, który nabył dobro inwestycyjne, działając w takim charakterze, i który zaliczył je do majątku przedsiębiorstwa, ma prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej obciążającego nabycie tego dobra w okresie podatkowym, w którym podatek stał się wymagalny, niezależnie od okoliczności, że rzeczne dobro nie jest bezpośrednio wykorzystywane do celów zawodowych. Do sądu krajowego należy ustalenie, czy podatnik nabył dobro inwestycyjne na potrzeby swojej działalności gospodarczej, i ocena, w danym wypadku, istnienia praktyki stanowiącej oszustwo.

(¹) Dz.U. C 186 z 25.6.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli — Włochy) — Giuseppe Sibilio przeciwko Comune di Afragola

(Sprawa C-157/11) (¹)

(Polityka społeczna — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony, zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzula 2 — Pojęcie „umowy lub stosunku pracy określonych przez ustawodawstwo, układy zbiorowe lub praktykę obowiązującą w każdym z państw członkowskich” — Zakres stosowania porozumienia ramowego — Klauzula 4 pkt 1 — Zasada niedyskryminacji — Osoby wykonujące „prace społecznie użyteczne” w organach administracji publicznej — Przepisy krajowe wykluczające istnienie stosunku pracy — Przepisy krajowe ustanawiające różnice w zakresie wynagrodzenia przydzielonych do tych samych zadań pracowników wykonujących prace społecznie użyteczne i pracowników zatrudnionych na czas określony lub nieokreślony przez te same organy administracji publicznej)

(2012/C 133/17)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Napoli

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Giuseppe Sibilio

Strona pozwana: Comune di Afragola

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Napoli — Wykładnia klauzul 2, 3, 4 i 5 załącznika do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43) — Zasada niedyskryminacji — Osoby bezrobotne wpisane do wykazu pracowników pozostających w stanie mobilności lub na listy pośrednictwa pracy, zatrudnione przez administrację publiczną na czas określony w celu wykonywania prac użyteczności społecznej lub prac użyteczności publicznej (tak zwani pracownicy wykonujący prace użyteczności społecznej i pracownicy wykonujący prace użyteczności publicznej) — Przepisy krajowe ustanawiające różnice w traktowaniu w zakresie wynagrodzenia przydzielonych do tych samych zadań pracowników wykonujących prace użyteczności społecznej/pracowników wykonujących prace użyteczności publicznej i pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony przez te same organy administracji publicznej.

Sentencja

Klauzulę 2 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r. i załączonego do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak te, które rozpatrywane są w sprawie zawisłej przed sądem krajowym, które stanowią, że stosunek nawiązany przez pracowników społecznie użytecznych i organy administracji publicznej, na rzecz których wykonują oni zadania nie jest objęty zakresem stosowania wspomnianego porozumienia, jeżeli — czego sprawdzenie należy do sądu krajowego — pracownicy ci nie są związani stosunkiem pracy określonym przez ustawodawstwo, układy zbiorowe lub obowiązującą praktykę krajową albo państwa członkowskie lub partnerzy społeczni skorzystali z możliwości przyznanej im w pkt 2 wspomnianej klauzuli.

(¹) Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj — Rumunia) — postępowanie karne przeciwko Rareș Doralin Niłaș, Sergiu-Dan Dascăl, Gicu Agenor Gânscă, Ana-Maria Oprean, Ionuț Horea Baboș

(Sprawa C-248/11) (¹)

(Dyrektywa 2004/39/WE — Rynki instrumentów finansowych — Artykuł 4 ust. 1 pkt 14 — Pojęcie „rynek regulowany” — Zezwolenie — Wymogi dotyczące funkcjonowania — Rynek o nieokreślonym charakterze prawnym, zarządzany, wskutek połączenia, przez osobę prawną zarządzającą również rynkiem regulowanym — Artykuł 47 — Brak umieszczenia w wykazie rynków regulowanych — Dyrektywa 2003/6/WE — Zakres zastosowania — Manipulacje na rynku)

(2012/C 133/18)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curtea de Apel Cluj